

El Béjart Ballet Lausanne obre el festival de Peralada amb el gran 'Boléro'

La companyia que dirigeix Gil Roman barreja el seu llegat amb noves propostes

JUSTO BARRANCO
Peralada

El festival de Peralada obre demà la seva 29a edició amb tota una declaració d'intencions. Amb dansa. I amb una companyia mítica, el Béjart Ballet Lausanne, fundada per un dels grans coreògrafs del segle XX, l'inoblidable Maurice Béjart, desaparegut als 80 anys el 2007. Un creador capaç de connectar com pocs amb el públic amb coreografies atapeïdes de bellesa, energia i amor per la vida com el *Boléro* o *Le Presbytère*. Un creador a qui va succeir al capdavant de la companyia Gil Roman (Alès, 1960), un dels seus grans ballarins, que ahir va estar a Peralada per presentar els dos programes que els més de 30 integrants d'aquest ballet suís representaran divendres i dissabte al festival empordanès.

Dos programes que sens dubte reprendran grans coreografies de Béjart, com el *Boléro*, les *7 danses grecques* amb música de Theodorakis o *Bhakti III*, estrenada a Avinyó el 1968 i on apareixen Shiva, déu de la destrucció, i la seva dona Shakti, que és l'energia vital que emana d'ell i li torna en moviment etern. Però que també mostraran creacions de Gil Roman, inclòs un *Impromptu pour Peralada* en el qual ha unit moltes idees en les quals està treballant i amb el qual mostrarà que ara a la companyia hi ha moltes més ballarines que abans. I també hi haurà un treball *Histoire d'eux* del ballari i coreògraf Tony Fabre, un membre de la companyia mort fa dos anys –“un amic d'infantesa, un ésser lluminós”, va dir Roman– al qual vol retre homenatge. La varietat de continguts respon a una premissa clara per al director del Béjart Ballet Lausanne: “Si la companyia només fes coreografies de Béjart, crec que no hi hauria ja companyia”.

I, malgrat que ha estat vuit anys sense Béjart, n'hi ha. El propi Roman va sobreviure, recordava ahir, la complicada successió del mestre. “Quan perds un ésser únic, principal, totes les criatures mediocres vénen a intentar ocupar el seu lloc. Durant un temps vaig ser atacat, van intentar esborrar-me, tallar-me el cap, però vaig continuar tre-

El ballari i coreògraf Gil Roman (dreta) al costat del director del Festival de Peralada, Oriol Aguilà

ballant, vaig guanyar la conformitat del públic i vaig estar molt acompanyat pels ballarins. Al final vaig ser jo qui va tallar el cap d'aquestes persones i segueixo aquí”. I continua molt combatiu. El primer que va fer en començar la roda de premsa va ser donar les gràcies al festival per la invitació, tenint en compte com s'ha fet de complex mostrar la feina, l'art de les companyies, durant la crisi. “Tenir amics és essencial a la vida. Gent que ens ha ajudat no només abans sinó també després de partir Maurice. Per a mi venir aquí és compartir amb els amics la nostra feina, el nostre amor a la dansa.”

Per Oriol Aguilà, director del festival de Peralada, Béjart va ser “una icona de la cultura europea”, i va recordar les seves obres i la seva presència a Peralada l'any 2003, “un moment important per al festival, encara que Béjart ja coneixia l'Em-

Gil Roman diu que no creu “en les peces de museu, perquè la dansa està feta per evolucionar”

pardà de molt abans, perquè el 1961 va pensar amb Dalí el ballet que es va dir *Gala*. A més va voler subratllar la tasca d'equilibri entre manteniment del llegat i renovació que duu a terme Gil Roman, “que és des de l'any 1979 al grup, un ballari icònic que recordem a la *Messe pour un temps futur* o com Jacques Brel al ballet *Brel et Barbara*”. Un Roman que va assegurar que no canvia res de les peces de Béjart però les adapta al segle XXI. “No crec en les peces de museu. La dansa està feta per evolucionar. El teatre no es fa com a l'època de Molière i Shakespeare però continuen sent ells. Tinc una responsabilitat de transmetre el que sé i sobretot el que sóc, que he estat format per Béjart”. Un Béjart que, reconeix, es va posar en qüestió tota la seva vida i en algun moment va voler que les seves obres desapareguessin amb ell perquè creia que eren per ballar quan es van crear –fins i tot va voler destruir el seu ballet sobre la *Novena Simfonia* de Beethoven de tant que li ho demanaven– però que, diu Roman, després va reflexionar que eren obres creades amb els seus ballarins i havien de continuar. “La qüestió és el que es fa amb l'obra, si repetir-la continuament o crear noves flors adaptant-la al temps, fent que s'originin noves flors i ballets. Béjart va entendre que la continuïtat de la tradició és també saber que tot es transforma sempre”.

De reencarnacions i esperits

ANÀLISI

Maricel Chavarría

Sylvie Guillem recordava la setmana passada en una entrevista concedida a *La Vanguardia* que Béjart li havia expressat en vida el desig que la seva obra fos retirada del repertori en morir ell. “Això és el que volia”, assegurava la ballarina que fou musa del coreògraf. Tot i això, l'actual director artístic del Béjart Ballet Lausanne apunta que el genial creador francès, amb qui va mantenir una estreta col·laboració al llarg de tres dècades, “era un ésser canviant”. Un ésser

humà, vaja. I que si bé en un moment donat va sentir que l'obra ja no seria el mateix sense la seva supervisió i convenia no continuar representant-la, també és cert que més endavant va canviar de parer. I el va fer hereu.

Això és el que explica Roman, conscient del seu magnètic rostre afilat, de somriure rutilant. Després de vuit anys al capdavant de la companyia, Gil Roman diu reencarnar l'esperit de Béjart, un esperit d'amor i d'intercanvi. Ara bé, la dansa no és una peça de museu, evoluciona amb el temps. I això és el que persegueix ell, una evolució de l'obra de Béjart d'acord amb els temps. Ni més ni menys. I se sent avalat: “La meua manera de transmetre

és la que ell em va ensenyar”.

Certament: quin bé podria fer a la humanitat el fet de negar-li la possibilitat de tornar a veure ballar en directe l'intens *Bolero* de Béjart? El problema, però, arriba amb els intangibles. Un altre gran de l'escena coreogràfica, Mats Ek, s'està ocupant de retirar a temps la seva obra del repertori que s'escenifica per mig món. Quan ell se'n vagi, els seus intangibles, aquesta subtil manera de comunicar, aquest que i aquest com que donen el veritable sentit a la seva obra, desapareixeran amb ell. Roman dron en filmacions. Així és que, sí, tenim sort de poder veure de nou el *Bolero*, però essent conscients que l'emoció serà un altra.

**19TH
EUROPEAN
BALLOON
FESTIVAL
2015**

**DEL 8 AL 12 DE JULIOL
IGUALADA**

**VINE A VEURE EL VOL SIMULTANI
DE GLOBUS AEROSTÀTICS
MÉS GRAN DE L'ESTAT.
50 GLOBUS VOLARAN SOBRE
EL CEL D'IGUALADA.**

EuropeanBalloonFestival | @EBF_Igualada | www.ebf.cat

Organització:

Organització tècnica:

Patrocinadors:

Mitjans de comunicació oficials:

